

Høringsnotat

Politiavdelingen

Dato: 11. februar 2022

Saksnr: 22/905

Høringsfrist: 20. april 2022

HØRINGSNOTAT – endringer i politiregisterloven, politiregisterforskriften og utlendingsloven

Innhold

1	Innledning.....	1
2	Endringer i politiregisterlovgivningen.....	2
2.1	Endringer i politiregisterloven § 18 – databehandlers taushetsplikt	2
2.2	Endringer i politiregisterloven § 40 og politiregisterforskriften § 44-4 første ledd nr. 12 – registrering og anmerkning på politiattest av overføring til barnevernet.....	4
2.3	Endring i politiregisterforskriften § 44-4 første ledd nr. 16 – registrering av personundersøkelse og rettspsykiatrisk undersøkelse.....	4
2.4	Endringer i politiregisterforskriften § 44-12 – sperring av opplysninger om reaksjoner for bruk og besittelse av narkotika	5
2.4.1	Gjeldende rett	5
2.4.2	Stortingets anmodningsvedtak. Departementets forslag	6
3	Endringer i utlendingsloven	7
3.1	Innledning.....	7
3.2	Nærmere om forslaget.....	8
4	Økonomiske og administrative konsekvenser	8
5	Forslag til lovendringer	8
5.1	Endringer i utlendingsloven	8
5.2	Endringer i politiregisterloven	9
6	Forslag til forskriftsendringer.....	9

1 Innledning

Justis- og beredskapsdepartementet sender med dette på høring forslag til enkelte endringer i politiregisterloven, politiregisterforskriften og utlendingsloven.

Forslaget til endring i politiregisterforskriften § 44-12 følger opp Stortingets anmodningsvedtak 3. juni 2021 nr. 1116 om sperring av opplysninger om reaksjoner for bruk og besittelse av narkotika til eget bruk, som ble fattet i forbindelse med behandlingen av Prop. 92 L (2020-2021) Endringer i helse- og omsorgstjenesteloven og straffeloven m.m. (rusreform - opphevelse av straffansvar m.m.).

I tillegg foreslås en endring i politiregisterlovens bestemmelse om forpliktelsen som skal pålegges databehandler til å sørge for vern om taushetsbelagte opplysninger. Det foreslås at omfanget av taushetsplikten som skal pålegges de hos databehandler som mottar slike opplysninger, skal fremgå av databehandleravtalen.

Det foreslås videre enkelte presiseringer i politiregisterlov og -forskrift for så vidt gjelder registrering i reaksjonsregisteret av opplysninger om overføring til barnevernet og anmerkning om dette på politiattest. I forskriften foreslås også en justering av hva som skal registreres i reaksjonsregisteret om personundersøkelser og rettspsykiatriske undersøkelser.

I utlendingsloven foreslås lovfesting av taushetsplikten til tilsynsrådet for tvangsreturer og utlendingsinternatet. I dag følger denne kun av forskrift. Det foreslås også å utvide taushetsplikten til å omfatte opplysninger om forestående tvangsreturer og opplysninger som det av hensyn til politiets operative virksomhet er nødvendig å holde hemmelig.

2 Endringer i politiregisterlovgivningen

2.1 Endringer i politiregisterloven § 18 – databehandlers taushetsplikt

Etter politiregisterloven § 18 tredje ledd skal den som er ansatt hos, eller utfører tjeneste eller arbeid for databehandler, og som får tilgang til opplysninger som er underlagt taushetsplikt i henhold til politiregisterloven, pålegges taushetsplikt etter politiregisterloven § 35. Av merknaden til bestemmelsen i Ot.prp. nr. 108 (2008-2009), punkt 21.4, fremgår at den gir anvisning på at *databehandlerne* «skal pålegges taushetsplikt, og at dette spørsmål alltid skal fremgå eller være regulert i avtalen eller instruksjonen mellom den behandlingsansvarlige og databehandleren». Paragraf 35 hjemler pålegg om taushetsplikt til den som får opplysninger undergitt taushetsplikt i forbindelse med at de uttaler seg til eller på annen måte bistår politiet eller påtalemyndigheten. Om disse skal pålegges taushetsplikt beror på en nærmere vurdering i det enkelte tilfellet.

Videre følger det av § 18 tredje ledd at taushetsplikt for den som er ansatt hos eller utfører tjeneste eller arbeid for databehandler skal fremgå av avtalen med den behandlingsansvarlige. Databehandler plikter videre å oppgi hvem som får tilgang til de taushetsbelagte opplysningene. Utover dette gir bestemmelsen anvisning på at det kan kreves uttømmende og utvidet politiattest av enhver som er ansatt eller utfører tjeneste eller arbeid for databehandler.

Verken § 18 eller § 35 sier noe om omfanget av taushetsplikten som skal pålegges. Det fremstår derfor som noe uklart om taushetsplikten som pålegges må være identisk med taushetsplikten etter politiregisterloven § 23 eller om det er rom for tilpasninger. Uttalelser i forarbeidene kan tyde på at taushetsplikten må være sammenfallende med den som følger av § 23. I Ot.prp. nr. 108 (2008-2009), punkt

10.4.4, er det uttalt at det er «viktig at det for databehandlerne gjelder de samme taushetspliktsreglene som for politiet når de behandler opplysninger på vegne av politiet».

Kripos, som er behandlingsansvarlig for de fleste av politiets registre, har i en henvendelse til departementet påpekt at bestemmelsen om pålegg om taushetsplikt skaper utfordringer når databehandleren er større og/eller internasjonale selskaper. Disse benytter ofte standardiserte databehandleravtaler, der det kan være begrenset mulighet for individuelle tilpasninger. Det vil alltid foreligge en avtalefestet bestemmelse om at den som er ansatt hos eller utfører tjeneste eller arbeid for databehandler skal være underlagt taushetsplikt, men denne kan skille seg noe fra taushetsplikten slik den er regulert i politiregisterloven § 23.

Taushetsplikt er viktig for å sikre konfidensialiteten til opplysninger. Derfor skal databehandler, i avtalen med den behandlingsansvarlige, være forpliktet til å påse at de som behandler data er underlagt enten en lovfestet eller en avtalefestet taushetsplikt, jf. direktiv (EU) 2016/680 artikkel 22 nr. 3 bokstav b. Direktivet legger ellers ikke føringer for omfanget av taushetsplikten.

Etter departementets vurdering bør det være rom for at omfanget av den taushetsplikten som databehandler skal påse, og som er regulert i databehandleravtalen, ikke er fullt ut sammenfallende med politiregisterlovens taushetsplikt. Det sentrale må være at opplysningenes konfidensialitet vernes. Den behandlingsansvarlige må derfor vurdere om omfanget av den taushetsplikten som databehandler skal sørge for, er tilstrekkelig. I vurderingen må det tas hensyn til mengden og arten av de opplysninger som behandles, innhold og rekkevidde av den taushetsplikten som databehandler påtar seg å sørge for, og andre tiltak som er iverksatt for å sikre konfidensialiteten til opplysningene. Departementet foreslår derfor en endring i § 18 tredje ledd om at taushetspliktens omfang skal fremgå av databehandleravtalen. På denne måten åpnes det for en viss fleksibilitet, samtidig som kravet om at det må foreligge en avtalefestet taushetsplikt, ligger fast.

Departementet ser at dagens ordlyd kan misforstås, ettersom den gir inntrykk av at den behandlingsansvarlige skal pålegge den enkelte ansatte hos databehandleren taushetsplikt. Det foreslås derfor å omformulere bestemmelsen noe for å gjøre det klart at det er av *databehandleravtalen* det skal fremgå at de ansatte mv. hos databehandleren skal være underlagt taushetsplikt. Endringen innebærer ingen realitetsendring.

I tilfeller hvor taushetsplikten følger av standardavtaler og det ikke kreves fremlagt politiattest, har Kripos lagt til grunn at deres behov for opplysninger om hvem hos databehandler som har tilgang til opplysningene, er mindre. Kripos mener at databehandlers plikt til å opplyse om hvem som får tilgang til opplysningene bør bestå, men at plikten først bør inntre ved forespørsel – for eksempel i forbindelse med en revisjon av databehandleravtalen. Departementet slutter seg til denne vurderingen og foreslår en endring i § 18 tredje ledd fjerde punktum slik at plikten til å opplyse om hvem som får tilgang til opplysningene kun gjelder ved forespørsel.

2.2 Endringer i politiregisterloven § 40 og politiregisterforskriften § 44-4 første ledd nr. 12 – registrering og anmerkning på politiattest av overføring til barnevernet

Det følger av politiregisterloven § 40 nr. 3 bokstav f at overføring til barneverntjenesten som hovedregel ikke anmerkes på ordinær politiattest. Etter politiregisterforskriften § 44-4 første ledd nr. 12 skal imidlertid slik overføring registreres i reaksjonsregisteret. Som følge av det siste vil en overføring til barneverntjenesten i utgangspunktet anmerkes på en uttømmende politiattest, jf. politiregisterloven § 41, med mindre unntakene for unge lovbrytere etter politiregisterforskriften § 30-3 og overgangsregelen i § 86-4, som gir § 30-3 tilbakevirkende kraft, kommer til anvendelse.

Departementet har blitt oppmerksom på at overføring til barneverntjenesten ikke lenger er en mulighet for personer over den kriminelle lavalder. Etter den tidligere barnevernloven (lov 17. juli 1953 nr. 14) § 57 kunne påtalemyndigheten avslutte en sak mot en person mellom 15 og 18 år ved å overføre den til helse- og sosialstyret istedenfor å reise tiltale eller gi påtaleunntatelse. Denne bestemmelsen ble ikke videreført da loven ble erstattet av lov 17. juni 1992 nr. 100 om barneverntjenester.

Etter straffeprosessloven § 71 b kan påtalemyndigheten, der noen som ikke har fylt 15 år har begått en ellers straffbar handling, beslutte at saken skal overføres til barneverntjenesten. Dette er ikke en strafferettslig reaksjon, og det vurderes ikke som nødvendig eller rimelig at et slikt tiltak mot en mindreårig under kriminell lavalder skal registreres i reaksjonsregisteret eller fremgå på en uttømmende politiattest. Det antas heller ikke å ha vært tilsiktet da politiregisterloven ble innført. Slik politiregisterforskriften § 44-4 er formulert, fremstår det imidlertid som at en slik overføring skal registreres i reaksjonsregisteret.

Departementet foreslår derfor at det presiseres i politiregisterloven § 40 og i politiregisterforskriften § 44-4 at kravet om registrering og anmerkning om overføring til barneverntjenesten, kun gjelder for slik overføring besluttet med hjemmel i lov 17. juli 1953 nr. 14 om barnevern § 57. På denne måten blir det klart at overføring til barneverntjenesten etter straffeprosessloven § 71 b verken skal registreres i reaksjonsregisteret eller fremkomme på en uttømmende politiattest.

2.3 Endring i politiregisterforskriften § 44-4 første ledd nr. 16 – registrering av personundersøkelse og rettspsykiatrisk undersøkelse

Politiregisterforskriften § 44-4 gir anvisning på hvilke opplysningskategorier som kan registreres i reaksjonsregisteret. Bestemmelsen er en videreføring, med enkelte tilpasninger, av tilsvarende regler i strafferegistreringsloven med forskrifter.

Etter politiregisterforskriften § 44-4 første ledd nr. 16 skal det i reaksjonsregisteret registreres opplysninger om «personundersøkelse og beslutning om rettspsykiatrisk undersøkelse med eventuelle tilleggserklæringer». Registreringen begrenses etter annet punktum til «tidspunktet for undersøkelsen eller observasjonen, samt hvilke sakkyndige som har medvirket og resultatet av observasjonen».

Etter en fornyet vurdering har departementet kommet til at bestemmelsen åpner for registrering av flere opplysninger enn hva som er nødvendig for formålet med

reaksjonsregisteret. Det følger av § 44-1 at formålet er å ivareta politiets og påtalemyndighetens behov for informasjon om strafferettslige reaksjoner og andre avgjørelser eller tiltak som følge av lovbrudd i forbindelse med forebygging og straffeforfølgning og som grunnlag for vandelskontroll og akkreditering. De sakkyndiges rapport vil være en del av straffesakens dokumenter, og vil kunne gjenfinnes der. På denne bakgrunn mener departementet at det er tilstrekkelig å registrere beslutninger om og gjennomføring av personundersøkelser og rettspsykiatriske undersøkelser, se forslaget til endret § 44-4 nr. 16.

2.4 Endringer i politiregisterforskriften § 44-12 – sperring av opplysninger om reaksjoner for bruk og besittelse av narkotika

2.4.1 Gjeldende rett

2.4.1.1 Politiregisterlovens regler om anmerkning på politiattest og sperring

Hvorvidt en reaksjon for bruk og besittelse av narkotika skal anmerkes på en politiattest avhenger av flere forhold, blant annet hva slags attest som skal utstedes, hvilken reaksjon personen er ilagt, og gjerningspersonens alder på tidspunktet for lovbruddet.

På ordinære politiattester, jf. politiregisterloven § 40, anmerkes som hovedregel ikke reaksjoner ilagt mer enn tre år før utstedelsen. Mindre alvorlige reaksjoner, eksempelvis påtaleunnlater, anmerkes i utgangspunktet ikke.

På uttømmende politiattest, jf. politiregisterloven § 41, anmerkes som hovedregel alle straffer, andre strafferettslige reaksjoner og andre tiltak som er registrert i reaksjonsregisteret som følge av lovbrudd, uavhengig av hvor langt tilbake i tid de ligger. Når bestemmelsen angir at det kun er opplysninger som er «registrert» i reaksjonsregisteret som skal anmerkes, er dette for å markere at sperrede opplysninger ikke skal tas med, jf. Ot.prp. nr. 108 (2008-2009), punkt 21.7. I politiregisterforskriften er det gitt nærmere regler om hvilke opplysninger i reaksjonsregisteret som skal sperres.

For unge lovbytere under 18 år som ikke har begått alvorlig eller gjentatt kriminalitet, er det gitt regler om utstedelse av uttømmende politiattest i politiregisterforskriften § 30-3. Bestemmelsen innebærer at for denne gruppen skal uttømmende attest utstedes i samsvar med reglene om ordinær attest, med mindre det er begått alvorlig eller gjentatt kriminalitet eller nye lovbrudd innenfor nærmere angitt tidsfrister. Femte ledd gir ved henvisning til politiregisterloven § 40 regler om hvor lenge slike forhold skal registreres. Etter utløpet av fristen sperres opplysningene, slik at de ikke lenger vil anmerkes på noen form for politiattest. Særreglene for unge lovbytere ble etablert på bakgrunn av et anmodningsvedtak fra Stortinget, og hensikten var at ilagte straffer ikke skulle forfølge unge lovbytere livet ut.

Videre følger det av politiregisterforskriften § 44-12 at opplysninger om mindre alvorlige eldre forhold skal sperres i reaksjonsregisteret etter en viss tid så fremt det ikke begås nye lovbrudd, uavhengig av personens alder på gjerningstidspunktet. Bestemmelsen innebærer et unntak fra hovedregelen om at ilagte strafferettslige reaksjoner skal vises på uttømmende attest uten begrensning i tid. Ilagt bot sperres etter 15 år, mens annen ilagt reaksjon enn bot for lovbrudd med øvre strafferamme på fengsel inntil 3 år, sperres etter 20 år. Begrunnelsen for

bestemmelsen er at de hensyn som ligger til grunn for reglene for unge lovbrytere, til en viss grad også gjør seg gjeldende for alle andre, jf. kongelig resolusjon 20. september 2013 nr. 1097 punkt 7.11.1.

Det følger av politiregisterforskriften § 44-11 annet ledd at når sperring er begrunnet i at opplysningen ikke skal brukes til vandelskontroll, herunder utstedelse av politiattest, kan de sperrede opplysningene fortsatt brukes til politimessige formål som definert i § 2 nr. 13. Politiet vil således fortsatt ha tilgang til opplysningene for bruk til politimessige formål, men de vil ikke fremkomme på noen former for politiattest.

2.4.1.2 *Straffebud mot bruk og besittelse av narkotika til eget bruk*

Befatning med narkotika til eget bruk kan straffes både etter legemiddeloven og straffeloven.

Legemiddeloven § 24 første ledd forbyr «uten lovlig adkomst å være i besittelse av eller å bruke narkotika og å skaffe seg adgang til å få kjøpt slike varer under falske opplysninger, f.eks. om navn, bosted, sykdom eller sykdomstegn». Bestemmelsen rammer ikke erverv av narkotika. Med hjemmel i legemiddeloven § 22 annet ledd er det i tillegg, i narkotikaforskriften § 5, inntatt et forbud mot «[t]ilvirkning, anskaffelse, omsetning, innførsel, utførsel, oppbevaring, besittelse og bruk av narkotika oppført i narkotikalistene med henvisning til denne bestemmelsen».

Overtredelse av forbudene i eller gitt med hjemmel i legemiddeloven straffes etter § 31. Det følger av tredje ledd at strafferammen for bruk og besittelse er bot eller fengsel inntil seks måneder, eller begge deler. I praksis er straffen bøter. I saker som gjelder ungdom mellom 15 og 18 år, er imidlertid den mest brukte reaksjonsformen betinget påtaleunntatelse, se Prop. 92 L (2020-2021) punkt 6.1.3.

Straffeloven § 231 strafflegger ulike former for befatning med narkotika, herunder erverv og oppbevaring. Oppbevaring avgrenses nedad mot besittelse etter den mildere bestemmelsen i legemiddeloven § 31, jf. § 24. Grensedragningen beror blant annet på intensjonen med innehavet, mengden og tidsaspektet. Innehavet regnes som besittelse bare dersom rusmiddelet er til personens egen bruk.

Ettersom legemiddeloven § 24 ikke rammer erverv, og ettersom straffeloven § 231 ikke oppstiller noen nedre grense for mengden av stoff som erverves, vil også erverv av en liten mengde narkotika utelukkende tiltenkt egen bruk rammes av sistnevnte.

For en nærmere redegjørelse for innholdet i og forholdet mellom de ulike straffebudene vises det til NOU 2019: 26 *Rusreform – fra straff til hjelp*, punkt 8.2.

2.4.2 **Stortingets anmodningsvedtak. Departementets forslag**

Stortinget traff 3. juni 2021 følgende anmodningsvedtak (nr. 1116):

«Stortinget ber regjeringen sørge for at opplysninger i reaksjonsregisteret om personer som er ilagt strafferettslige reaksjoner for bruk og besittelse av narkotika til eget bruk, sperres etter tre år. Sperring forutsetter at det ikke er registrert flere straffbare forhold i den aktuelle perioden.»

Vedtaket ble truffet etter behandling av Prop. 92 L (2020-2021) Endringer i helse- og omsorgstjenesteloven og straffeloven m.m. (rusreform - opphevelse av straffansvar m.m.), jf. Innst. 612 L (2020-2021) og Lovvedtak 148 (2020-2021).

For å følge opp Stortingets anmodningsvedtak foreslår departementet en tilføyelse i politiregisterforskriften § 44-12 første ledd (nytt nr. 3) om at reaksjoner etter legemiddeloven for bruk og besittelse av narkotika til egen bruk, skal sperres etter tre år.

Som omtalt i punkt 2.4.1.2 straffes erverv og oppbevaring av narkotika til egen bruk etter straffeloven § 231, og ikke etter legemiddeloven. Paragraf 231 skiller ikke mellom erverv og oppbevaring av mindre mengder kun til egen bruk, og befatning med større mengder. Brudd på straffeloven § 231 foreslås derfor ikke tatt inn i § 44-12. Reaksjoner etter § 231 vil for øvrig stort sett gjelde mer alvorlige forhold. I den grad straffeloven § 231 skulle bli anvendt kun på erverv og oppbevaring av narkotika til egen bruk, vil slike forhold i praksis bli straffet med bøter avgjort ved forelegg. Opplysning i reaksjonsregisteret om slike bøter vil sperres etter 15 år dersom personen ikke ilegges nye reaksjoner, jf. politiregisterforskriften § 44-12 første ledd nr. 1 og omtalen av denne bestemmelsen i punkt 2.4.1.1 ovenfor.

Det følger av politiregisterforskriften § 44-12 annet ledd at opplysningene ikke skal sperres dersom vedkommende i løpet av tre år er ilagt ny reaksjon. Tidsfristen begynner i så fall å løpe fra siste ilagte reaksjon, jf. § 44-12 tredje ledd. Dette innebærer at dersom vedkommende får en ny, tilsvarende reaksjon for brudd på legemiddeloven for bruk eller besittelse av narkotika til egen bruk i løpet av treårsperioden, vil opplysningene om disse reaksjonene først sperres tre år etter dato for den siste reaksjonen. Ilegges det reaksjon for andre lovbrudd i løpet av treårsperioden, eksempelvis bot for annet lovbrudd, vil det gå lenger tid før opplysningene eventuelt sperres.

3 Endringer i utlendingsloven

3.1 Innledning

Ved lov 11. juni 2021 nr. 72 om endringer i politiregisterloven og utlendingsloven ble det gitt en ny § 107 a i utlendingsloven om tilsynsrådet for tvangsreturer og utlendingsinternatet. Bestemmelsen er foreløpig ikke satt i kraft i påvente av ferdigstillelse av ny forskrift om tilsynsrådets virksomhet.

I dag følger tilsynsrådets taushetsplikt av forskrift 23. desember 2009 nr. 1890 om Politiets utlendingsinternat (utlendingsinternatforskriften) § 17 åttende ledd, som lyder:

«Forvaltningslovens regler om taushetsplikt gjelder for tilsynsrådets virksomhet. Tilsynsrådets medlemmer må ikke komme med utsagn til utlending eller noen som representerer denne, om endringer i behandlingen eller i avgjørelser som er truffet. Tilsynsrådets medlemmer må heller ikke eksponere sikkerhetsforanstaltninger eller andre forhold av betydning for å hindre rømning fra eller inntrenging i utlendingsinternatet.»

I forslaget til ny forskrift om tilsynsrådet, som ble sendt på høring 23. september 2019, er det foreslått en egen bestemmelse om taushetsplikt, som lyder:

«Forvaltningslovens regler om taushetsplikt gjelder for tilsynsrådets virksomhet. Taushetsplikten omfatter også sikkerhetsforanstaltninger og andre forhold av betydning for å hindre rømning fra eller inntrenging i utlendingsinternatet.»

I høringen kom det innspill fra Politidirektoratet og Politiets utlendingsenhet om at taushetsplikten også burde omfatte forhold knyttet til forestående tvangsreturer og opplysninger som det av hensyn til politiets operative virksomhet er nødvendig å holde hemmelig.

3.2 Nærmere om forslaget

Tilsynsrådets taushetsplikt fremgår i dag bare av forskrift, og det fremgår ikke direkte verken av gjeldende utlendingslov eller ny § 107 a at det kan gis forskriftsbestemmelser om taushetsplikt. Etter departementets syn bør tilsynsrådets taushetsplikt fremgå direkte av utlendingsloven, og ikke bare i forskrift. Tilsynsrådets taushetsplikt går lenger enn den alminnelige taushetsplikten etter forvaltningsloven § 13, ettersom også sikkerhetsmessige forhold er taushetsbelagt.

Til sammenligning har departementet i høringsnotat 13. november 2020, om tilsynsråd for kriminalomsorgen, foreslått at dette tilsynsrådets taushetsplikt skal fremgå direkte av straffegjennomføringsloven i en ny § 9 b. Det er etter departementets syn hensiktsmessig at taushetsplikten for tilsynsrådet for tvangsreturer og utlendingsinternatet også forankres i lov.

I tillegg foreslår departementet at taushetsplikten også skal omfatte opplysninger knyttet til forestående tvangsreturer og opplysninger som det av hensyn til politiets operative virksomhet er nødvendig å holde hemmelig. Sistnevnte er for politiets del taushetsbelagt etter politiregisterloven § 23 annet ledd. Som ledd i tilsynsoppgaven vil tilsynsrådet få informasjon om forestående returer, og rådet vil få kjennskap til politiets operative metoder ved gjennomføring av tvangsreturer. Dersom slike opplysninger blir kjent for utenforstående, vil det kunne vanskeliggjøre retur av utlendinger uten lovlig opphold. Etter departementets syn bør derfor slike opplysninger være omfattet av tilsynsrådets taushetsplikt.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringsforslagene vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Eventuelle merkostnader dekkes innenfor de til enhver tid gjeldende budsjetttrammer.

5 Forslag til lovendringer

5.1 Endringer i utlendingsloven

§ 107 a annet ledd skal lyde:

Forvaltningslovens regler om taushetsplikt gjelder for tilsynsrådets virksomhet. Taushetsplikten omfatter også forhold av betydning for sikkerheten ved utlendingsinternatet, opplysninger knyttet til forestående tvangsreturer og opplysninger som det av hensyn til politiets operative virksomhet er behov for å holde hemmelig.

Gjeldende annet ledd blir nytt tredje ledd.

5.2 Endringer i politiregisterloven

§ 18 tredje ledd skal lyde:

Den som er ansatt hos, eller utfører tjeneste eller arbeid for databehandler, og som får tilgang til opplysninger som er *taushetsbelagt* i henhold til denne loven, skal være underlagt *taushetsplikt*. *Omfanget av taushetsplikten skal fremgå av den behandlingsansvarliges avtale med databehandler*. Det kan kreves uttømmende og utvidet politiattest av enhver som er ansatt hos eller utfører tjeneste eller arbeid for databehandler. Databehandler plikter *på forespørsel* å oppgi hvem som får tilgang til de taushetsbelagte opplysningene.

§ 40 nr. 3 bokstav f skal lyde:

Med unntak av tilfellene omhandlet i nr. 4, skal det i ordinær politiattest ikke oppgis

[...]

f) overføring til barneverntjenesten *etter lov 17. juli 1953 nr. 14 om barnevern § 57*,

6 Forslag til forskriftsendringer

Politiregisterforskriften § 44-4 første ledd nr. 12 og 16 skal lyde:

I reaksjonsregisteret skal det registreres opplysninger om fysiske og juridiske personer som er ilagt straff, andre strafferettslige reaksjoner eller andre tiltak som følge av lovbrudd. Det vil si opplysninger om

[...]

12. overføring til barneverntjenesten *etter lov 17. juli 1953 nr. 14 om barnevern § 57*,

[...]

16. *beslutning om og gjennomføring av personundersøkelse og rettspsykiatrisk undersøkelse*.

Politiregisterforskriften § 44-12 første ledd skal lyde:

Følgende opplysninger skal sperres:

1. ilagt bot etter 15 år,
2. annen ilagt reaksjon enn bot for lovbrudd med øvre strafferamme på fengsel inntil 3 år etter 20 år, og
3. *ilagt reaksjon for overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av legemiddeloven § 22 annet ledd, eller overtredelse av nevnte lov § 24, jf. § 31, ved egen bruk av narkotika eller besittelse av narkotika til egen bruk, etter 3 år.*